

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33. м. Київ. 01601. факс (044) 279-66-31. тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

«д7» жовтня 2023 року

Слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Зозуля Лілія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022000000001343, відомості про яке 04.10.2022 внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 2 ст. 437 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Турчаку Андрію Анатолійовичу, 20.12.1975 року народження, який народився у м. Ленінград, РРФСР, СРСР, громадянину Російської Федерації, проживає у Російській Федерації м. Санкт-Петербург, просп. Ленінський, 147-А, кв. 144, першому заступнику Голови Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації, сенатору Російської Федерації, робоча адреса: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, 26, адреса приймальної у суб'єкті Російської Федерації: 180001, м. Псков, вул. Некрасова, буд. 23

про зміну повідомленої 03 травня 2023 року підозри, а саме в тому, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 437 КК України.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Турчак А.А.**

Встановлено, що з 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року Президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку територій РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї

Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У період з 05 години 24 лютого 2022 року підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури, порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади, ЗС РФ та окупаційною владою РФ, зокрема Президентом РФ Путіним В.В., начальником ГЩ ЗС РФ Герасимовим В.В., Міністром оборони РФ Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки РФ Нарішкінін С.Є., Головою Ради Федерації Федеральних зборів РФ Матвієнко В.І., Головою Чеченської Республіки РФ Кадировим Р.А. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) та іншими.

Окрім воєнних дій, агресія Російської Федерації проти України передбачає застосування політичних, юридичних, дипломатичних, інформаційних та інших заходів, спрямованих на полегшення ведення агресивної війни, виправдання та приховання вчинюваних порушень міжнародного права, а також забезпечення підтримки таких дій з боку населення.

До таких заходів належить законодавче сприяння агресії, вчинюване у формі прийняття відповідних нормативно-правових актів, спрямованих на застосування ЗС РФ, створення удаваних приводів для ведення війни, надання ознак законності результатам агресії з метою її подальшого продовження

До реалізації вказаних заходів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України шляхом ведення агресивної війни, подальшої окупації та анексії її територій, серед інших осіб залучено Першого заступника Голови Ради Федерації Федеральних зборів Російської Федерації **Турчака Андрія Анатолійовича**, який наділений повноваженнями сенатора Російської Федерації – представника законодавчого (представницького) органу державної влади Псковської області РФ з 30 вересня 2021 року.

Згідно з ч. 1 ст. 11 Конституції РФ державну владу в РФ здійснюють Президент, Федеральні збори (Рада Федерації і Державна дума), Уряд та суди.

Статтею 4 Конституції РФ визначено, що Конституція РФ та федеральні закони мають верховенство по всій території РФ.

Відповідно до ч. 2 ст. 95 Конституції РФ Рада Федерації складається з senatorів РФ.

Крім того, ст. 106 Конституції РФ визначено, що обов'язковому розгляду в Раді Федерації підлягають прийняті Державною думою федеральні закони з питань ратифікації міжнародних договорів РФ.

Згідно з ст. 108 Конституції РФ федеральні конституційні закони приймаються з питань, передбачених Конституцією Російської Федерації. Федеральний конституційний закон вважається прийнятим, якщо він схвалений більшістю не менше трьох четвертих голосів від загальної кількості senatorів Російської Федерації.

У відповідності до ст. 9 Федерального конституційного закону РФ «Про порядок прийняття до Російської Федерації та утворення у її складі нового суб'єкта Російської Федерації» Федеральний закон про ратифікацію міжнародного договору приймається палатами Федеральних Зборів РФ у порядку, передбаченому статтями 105, 106 та 107 Конституції РФ. Федеральний конституційний закон про прийняття до РФ нового суб'єкта приймається палатами Федеральних зборів РФ у порядку, передбаченому ст. 108 Конституції РФ. Зміни у ч. 1 ст. 65 Конституції Російської Федерації, що визначає склад Російської Федерації, вносяться на підставі федерального конституційного закону про прийняття до РФ нового суб'єкта.

Відповідно до статей 60-62 Регламенту Ради Федерації рішення Ради Федерації приймаються відкритим або таємним голосуванням; голосування на засіданні Ради Федерації здійснюється з використанням електронної системи, якщо палатою не ухвалено інше рішення; кількісне голосування це вибір варіанта відповіді: «за», «проти» або «утримався»; senator Російської Федерації особисто здійснює своє право на голосування.

Враховуючи викладене senator Російської Федерації входить до складу державного органу Ради Федерації (верхньої палати Федеральних зборів РФ), наділений правом у межах своєї компетенції приймати рішення, обов'язкові для виконання юридичними і фізичними особами, тобто є представником влади в розумінні ст. 18 КК України.

Так, senator Російської Федерації **Турчак А.А.**, будучи представником влади РФ, усвідомлюючи, що Україна є незалежною і суверенною державою, територія Донецької і Луганської областей відноситься до території України, а створення так званих Донецької і Луганської народних республік як окремих держав і суб'єктів міжнародних правовідносин суперечить міжнародному праву, зокрема частині 4 статті 2 Статуту ООН, розуміючи, що ратифікація договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між РФ і указаними «суб'єктами» спрямована на порушення територіальної цілісності України та слугує спробою виправдання початку широкомасштабної агресивної війни РФ проти України під приводом «захисту населення так званих «Донецької та Луганської республік», з мотивів беззаперечної підтримки злочинної політики РФ по відношенню до України, яка спрямована на зміну меж території і державного кордону України та відновлення контролю РФ над політичними і економічними процесами в Україні та тією ж метою, **22 лютого 2022 року** за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, буд. 26 під час засідання Ради Федерації Федеральних зборів РФ взяв участь у відкритому голосуванні щодо ратифікації договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між

Російською Федерацією і так званими Донецькою і Луганською народними республіками, під час яких особисто проголосував «за», тобто підтримав зазначені рішення, чим спільно з іншими сенаторами РФ забезпечив прийняття:

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 22 лютого 2022 року № 33-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору про дружбу, співпрацю та взаємну допомогу між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 22 лютого 2022 року № 34-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору про дружбу, співпрацю та взаємну допомогу між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою»;

Ратифікація договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між РФ і так званими ДНР та ЛНР здійснювалася з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також надала можливість Президенту РФ Путіну В.В. та іншим співучасникам виправдовувати широкомасштабне вторгнення РФ на територію України як ніби вимушений захід по захисту «незалежних держав «ДНР» і «ЛНР».

З метою просунення вглиб території України, ЗС РФ здійснювали збройні наступи в напрямках Херсонської, Запорізької, Донецької та Луганської областей. Внаслідок зазначених дій підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ станом на кінець першої половини березня 2022 року окуповано окремі населені пункти на території вказаних областей, де службовими особами збройних формувань Російської Федерації встановлені режими окупаційних адміністрацій, які здійснюють обов'язки представників влади та в порушення порядку, встановленого Конституцією України, формуються та запроваджуються задля здійснення контролю та терору місцевого населення окупованих регіонів.

Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України передбачалося відторгнення окупованих територій України шляхом організації та проведення псевдореферендумів й подальше їх приєднання до складу РФ, тобто їх анексія.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами - співучасниками злочину з числа вищого політичного керівництва РФ та особами, що їх підтримують, було прийнято рішення щодо організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду державному суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України. До реалізації вказаного злочинних заходів також залучені вищі посадові особи державних органів та влади РФ, які діючи в якості представників вищого політичного керівництва РФ на визначених у їх відання територіях, під виглядом законного самовизначення місцевих мешканців, фактично реалізовували злочинний план по захопленню частини суверенної держави.

До реалізації вказаного злочинного плану на території Херсонської області серед інших осіб залучено **Турчака Андрія Анатолійовича**, який з вересня 2022 року, перебуваючи на території Херсонської області та будучи представником влади РФ в розумінні ст. 18 КК України, наділеним владними повноваженнями у межах компетенції висувати вимоги та приймати рішення, обов'язкові для виконання фізичними чи юридичними особами незалежно від їх відомчої приналежності чи підлеглості, брав безпосередню участь у реалізації спільного злочинного наміру окупаційної влади РФ, спрямованого на порушення територіальної цілісності України

шляхом окупації та анексії її територій. При цьому, перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, яка знаходилась під безпосереднім управлінням незаконно створених адміністрацій та контролем окупаційних військ РФ, Турчак А.А. як представник держави-агресора свідомо брав активну участь в організації та проведенні незаконного проросійського референдуму на шкоду територіальної цілісності та недоторканості України.

Керовані владою РФ так звані представники окупаційних «Адміністрацій Херсонської та Запорізької областей», та, так званих «Донецької» та «Луганської народних республік», в особі Сальдо Володимира Васильовича, Балицького Євгена Віталійовича, Пушилїна Дениса Володимировича та Пасічника Леоніда Івановича (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) 20 вересня 2022 року публічно оголосили про намір проведення референдумів у відповідних областях щодо приєднання вказаних території до складу РФ шляхом публікації Указів «Про призначення референдумів» та Законів «Про референдум» щодо входження вищевказаних територій до складу РФ на правах суб'єктів. На голосування були винесені питання, що стосувалися входження «Донецької Народної Республіки» та «Луганської Народної Республіки» до складу Російської Федерації на правах окремих суб'єктів, а для Херсонської та Запорізької областей - питання про вихід областей зі складу України та про входження їх до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації.

З метою надання своїм діям вигляду правомірних, окупаційна влада РФ та їх ставленики організували на території України підготовку до незаконних референдумів. Зокрема, у Херсонській області так званий «голова Адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В. (досудове розслідування відносно якого проводиться в іншому кримінальному провадженні), діючи з метою зміни меж території і державного кордону України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, 01.06.2022 підписав наказ Військово-цивільної адміністрації (ВЦА) № 56 про створення громадської ради при військово-цивільній адміністрації Херсонської області, яким призначив головою Овчаренка В.А. та заступників Качура І.В. і Казанцеву А.С. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях), залучивши їх до злочинної діяльності.

Далі, 20.09.2022 Овчаренко В.А. від імені так званих «громадських організацій», через засоби масової інформації, звернувся до Сальдо В.В. як голови ВЦА Херсонської області та до самопроголошеного голови уряду Херсонської області з листом, який містив заклики до негайного проведення референдуму по входженню окупованої території Херсонської області до складу Російської Федерації. У свою чергу, 21.09.2022 на підставі вищезазначеного звернення Овчаренка В.А. так званий «Голова Адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В. через засоби масової інформації звернувся до Президента Російської Федерації з пропозицією підтримати рішення жителів Херсонської області, яке буде прийняте на референдумі про самовизначення і входження Херсонської області до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації. Наступного дня Сальдо В.В. через засоби масової інформації РФ заявив про підписання Указу про проведення референдуму у період з 23.09.2022 по 27.09.2022 з питання входження Херсонської області до складу Російської Федерації на правах суб'єкта РФ.

Для реалізації злочинного умислу, направленого на анексію тимчасово окупованої території України, після виконання вищевказаних дій, з 08 години

23.09.2022 на тимчасово окупованій території Херсонської області під керівництвом Сальдо В.В., Стремоусова К.С., Кастюкевича І.Ю., Турова А.В. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) за участю Турчака А.А., голів військово-цивільних адміністрацій окупаційної влади та інших, на даний час не встановлених осіб, всупереч вимогам Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26 січня 2021 року №1135-ІХ, розпочалась незаконна процедура підготовки до проведення голосування серед мешканців Херсонської області.

Таким чином, з першого дня проведення псевдореферендуму на території Херсонської області, а саме у період з 23.09.2022 по 27.09.2022, громадянин Російської Федерації Турчак Андрій Анатолійович, будучи представником влади Російської Федерації - першим заступником Голови Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації, сенатором Російської Федерації – представником законодавчого (представницького) органу державної влади Псковської області РФ, спільно із так званим «Головою Військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., депутатами Державної думи Федеральних зборів РФ Кастюкевичем І.Ю., Туровим А.В. та іншими особами, які на даний час встановлюються, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, переслідуючи мету анексії тимчасово окупованої території Херсонської області шляхом зміни меж України, порушуючи її територіальну недоторканність, особисто контролював процес організації, а в подальшому – проведення незаконного референдуму.

Зокрема, 23.09.2022 у денний час, з метою здійснення безпосереднього контролю за організацією та проведенням незаконного референдуму, Турчак А.А. в якості представника влади РФ, відвідував будівлі так званих «виборчих комісій» Херсонської області та незаконно створені виборчі дільниці в містах та селах на окупованій території Херсонської області, зокрема у місті Херсон Херсонської області у школі № 30, за адресою: вул. Молодіжна, буд. 12, забезпечуючи у такий спосіб виконання завдання з отримання прогнозованих для РФ результатів референдуму. Крім того, Турчак А.А., перебуваючи на час проведення незаконного референдуму в Херсонській області у якості офіційного представника влади РФ, систематично, у період з 23.09.2022 по 27.09.2022, здійснював виступи в особистому телеграм каналі «АНДРЕЙ ТУРЧАК Z», а також інших підконтрольних окупаційній владі засобах масової інформації для ознайомлення широкого кола осіб, де висвітлював процес проведення незаконного референдуму, направлено на порушення територіальної цілісності та недоторканості України, під час яких категорично висловлювався про ствердні результати ще незавершеного голосування як єдиний можливий наслідок свідомого вибору населення, таким чином створюючи загальну картину позитивного ставлення мешканців Херсонської області до окупаційної влади РФ та створених незаконних військово – цивільних адміністрацій на тимчасово окупованій території.

Таким чином, 27 вересня 2022 року на окупованих Російською Федерацією території Херсонської області представниками влади та ЗС РФ, діючими з метою виконання завдань з реалізації спільного злочинного плану щодо порушення територіальної цілісності України шляхом окупації та подальшої анексії вказаних територій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, у тому числі, за активної участі Турчака А.А. як представника влади РФ, який усвідомлював явну злочинність власних дій та передбачав можливість у результаті їх вчинення настання тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та

недоторканості України, діючого за попередньою змовою групою осіб, всупереч вимог Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 року, Декларації про принципи міжнародного права 1970 року організовано та проведено незаконний референдум щодо виходу Херсонської області із складу України, за сфальсифікованими результатами якого за входження Херсонської області до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації проголосувала переважна більшість.

Демонстративна фальсифікація результатів «волевиявлення» на території Херсонської області в умовах її окупації використана представниками влади РФ як формальна підстава для приєднання і визнання її території у складі Російської Федерації в якості повноправного суб'єкта. Як наслідок, з метою набуття суверенних прав над окупованою частиною території, а також законодавчого обґрунтування її подальшої анексії та приєднання до країни-агресора на підставі викривлених результатів незаконно проведеного референдуму, представники влади РФ, відкрито сприяючи виправданню і продовженню збройної агресії, забезпечили прийняття відповідних нормативно-правових актів, спрямованих на надання ознак законності результатам агресії для її подальшого продовження, приховання вчинюваних порушень міжнародного права, створення удаваних приводів для ведення війни, а також підтримку таких дій з боку населення.

Так, **Турчак А.А.**, виконуючи повноваження сенатора Російської Федерації – представника законодавчого (представницького) органу державної влади Псковської області РФ, усвідомлюючи, що Україна є незалежною і суверенною державою, територія Донецької, Луганської, Запорізької і Херсонської областей відноситься до території України, а створення так званих Донецької і Луганської народних республік, Запорізької і Херсонської областей як окремих держав і суб'єктів міжнародних правовідносин, суперечитиме частині 4 статті 2 Статуту ООН, розуміючи, що прийняття запропонованих до розгляду нормативно-правових актів, спрямоване на зміну меж території та державного кордону України, та є черговою спробою виправдання агресивної війни РФ проти України під приводом захисту населення указаних регіонів, які нібито бажають приєднатися до складу РФ, а також демонстрації «позитивних» результатів спеціальної військової операції у вигляді «звільнення» указаних регіонів та обґрунтування необхідності проведення триваючої мобілізації для захисту «нових суб'єктів» РФ, з мотивів беззаперечної підтримки злочинної політики РФ по відношенню до України, яка спрямована на зміну меж території і державного кордону України та відновлення контролю РФ над політичними і економічними процесами в Україні, та тією ж метою, **4 жовтня 2022 року** за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, буд. 26 під час засідання Ради Федерації Федеральних зборів РФ взяв участь у відкритому голосуванні щодо ратифікації договорів між Російською Федерацією та так званими Донецькою народною республікою, Луганською народною республікою, Запорізькою областю та Херсонською областю про прийняття до РФ указаних «суб'єктів» та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів, а також відповідних Федеральних конституційних законів, під час яких особисто проголосував «за», тобто підтримав зазначені рішення, чим спільно з іншими сенаторами РФ забезпечив прийняття:

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 404-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою про прийняття до Російської

Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 405-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 406-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Запорізькою областю про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 407-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Херсонською областю про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 408-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Донецької Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 409-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Луганської Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 410-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Запорізької області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 411-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Херсонської області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим.

Зазначені рішення Ради Федерацій Федеральних зборів РФ як частина стратегічного злочинного плану, направлено на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, призвели до інших тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України в подальшому використовувались як привід для ескалації воєнного конфлікту і спроба виправдання агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою.

Таким чином, Турчак Андрій Анатолійович, 20.12.1975 року народження, обґрунтовано підозрюється в умисних діях з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, повторно за попередньою змовою групою осіб, які призвели до інших тяжких наслідків, тобто

у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 3 ст. 110 Кримінального кодексу України.

Крім того, Турчак А.А. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437 КК України, за наступних обставин.

Встановлено, що з 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими російською федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року Президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку територій РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних

організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У період з 05 години 24 лютого 2022 року підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури, порушення державного суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади, ЗС РФ та окупаційною владою РФ, зокрема Президентом РФ Путіним В.В., начальником ГШ ЗС РФ Герасимовим В.В., Міністром оборони РФ Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки РФ Нарішкіним С.Є., Головою Ради Федерації Федеральних зборів РФ Матвієнко В.І., Головою Чеченської Республіки РФ Кадировим Р.А. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) та іншими.

З метою просунення вглиб території України, ЗС РФ здійснювали збройні наступи в напрямках Херсонської, Запорізької, Донецької та Луганської областей. Внаслідок зазначених дій підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ станом на кінець першої половини березня 2022 року окуповано окремі населені пункти на території вказаних областей де, продовжуючи виконання свого спільного злочинного умислу на зміну меж території та державного кордону України, службовими особами збройних формувань Російської Федерації встановлені режими окупаційних адміністрацій, які здійснюють обов'язки представників влади та в порушення порядку, встановленого Конституцією України, формуються та запроваджуються задля здійснення контролю та терору місцевого населення окупованих регіонів.

Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України передбачалося відторгнення окупованих територій України шляхом організації та проведення псевдореферендумів й подальше їх приєднання до складу РФ, тобто їх анексія.

Окрім воєнних дій, агресія Російської Федерації проти України передбачає застосування політичних, юридичних, дипломатичних, інформаційних та інших заходів, спрямованих на полегшення ведення агресивної війни, виправдання та приховання вчинюваних порушень міжнародного права, а також забезпечення підтримки таких дій з боку населення.

До таких заходів належить законодавче сприяння агресії, вчинюване у формі прийняття відповідних нормативно-правових актів, спрямованих на застосування ЗС РФ, створення удаваних приводів для ведення війни, надання ознак законності результатам агресії з метою її подальшого продовження

Згідно ч. 1 ст. 11 Конституції РФ державну владу в РФ здійснюють Президент, Федеральні Збори (Рада Федерації і Державна Дума), Уряд та суди.

Статтею 4 Конституції РФ визначено, що Конституція РФ та федеральні закони мають верховенство по всій території РФ.

Відповідно до ч. 2 ст. 95 Конституції РФ Рада Федерації складається з senatorів РФ.

Крім того, ст. 106 Конституції РФ визначено, що обов'язковому розгляду в Раді Федерації підлягають прийняті Державною думою федеральні закони з питань ратифікації міжнародних договорів РФ.

Згідно з ст. 108 Конституції РФ федеральні конституційні закони приймаються з питань, передбачених Конституцією Російської Федерації. Федеральний конституційний закон вважається прийнятим, якщо він схвалений більшістю не менше трьох четвертих голосів від загальної кількості senatorів Російської Федерації.

У відповідності до ст. 9 Федерального конституційного закону РФ «Про порядок прийняття до Російської Федерації та утворення у її складі нового суб'єкта Російської Федерації» Федеральний закон про ратифікацію міжнародного договору приймається палатами Федеральних Зборів РФ у порядку, передбаченому статтями 105, 106 та 107 Конституції РФ. Федеральний конституційний закон про прийняття до РФ нового суб'єкта приймається палатами Федеральних Зборів РФ у порядку, передбаченому ст. 108 Конституції РФ. Зміни у ч. 1 ст. 65 Конституції Російської Федерації, що визначає склад Російської Федерації, вносяться на підставі федерального конституційного закону про прийняття до РФ нового суб'єкта.

Відповідно до статей 60-62 Регламенту Ради Федерації рішення Ради Федерації приймаються відкритим або таємним голосуванням; голосування на засіданні Ради Федерації здійснюється з використанням електронної системи, якщо палатою не ухвалено інше рішення; кількісне голосування це вибір варіанта відповіді: «за», «проти» або «утримався»; senator Російської Федерації особисто здійснює своє право на голосування.

Враховуючи викладене senator Російської Федерації входить до складу державного органу Ради Федерації (верхньої палати Федеральних зборів РФ), який наділений правом у межах своєї компетенції приймати рішення, обов'язкові для виконання юридичними і фізичними особами, тобто є представником влади РФ.

30 вересня 2021 року **Турчак Андрій Анатолійович** наділений повноваженнями senatorа Російської Федерації – представника законодавчого (представницького) органу державної влади Псковської області РФ.

Так, senator Російської Федерації **Турчак А.А.**, будучи представником влади РФ, усвідомлюючи, що Україна є незалежною і суверенною державою, територія Донецької і Луганської областей відноситься до території України, а створення так званих Донецької і Луганської народних республік, як окремих держав і суб'єктів

міжнародних правовідносин, суперечить міжнародному праву, зокрема частині 4 статті 2 Статуту ООН, розуміючи, що ратифікація договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між РФ і указаними «суб'єктами» спрямована на порушення територіальної цілісності України та *служить спробою виправдання початку широкомасштабної агресивної війни РФ проти України під приводом «захисту населення так званих «Донецької та Луганської республік», діючи з метою пособництва вищому військово-політичному керівництву РФ у веденні агресивної війни, 22 лютого 2022 року* за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, буд. 26 під час засідання Ради Федерації Федеральних зборів РФ взяв участь у відкритому голосуванні щодо ратифікації договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між Російською Федерацією і так званими Донецькою і Луганською народними республіками, під час яких особисто проголосував «за», тобто підтримав зазначені рішення, чим спільно з іншими сенаторами РФ забезпечив прийняття:

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 22 лютого 2022 року № 33-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору про дружбу, співпрацю та взаємну допомогу між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 22 лютого 2022 року № 34-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору про дружбу, співпрацю та взаємну допомогу між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою»;

Ратифікація договорів про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між РФ і так званими ДНР та ЛНР надали можливість Президенту РФ Путіну В.В. та іншим представникам вищого військово-політичного керівництва виправдовувати широкомасштабне вторгнення РФ на територію України як ніби вимушений захід по захисту «незалежних держав «ДНР» і «ЛНР».

Крім того, сенатор Російської Федерації **Турчак А.А.**, будучи представником влади РФ, усвідомлюючи, що Україна є незалежною і суверенною державою, територія Донецької, Луганської, Запорізької і Херсонської областей відноситься до території України, а створення так званих Донецької і Луганської народних республік, Запорізької і Херсонської областей, як окремих держав і суб'єктів міжнародних правовідносин, суперечитиме частині 4 статті 2 Статуту ООН, розуміючи, що прийняття запропонованих до розгляду нормативно-правових актів спрямоване на створення удаваних приводів для продовження ведення агресивної війни, надання ознак законності результатам агресії з метою її подальшого продовження та є черговою спробою виправдання агресивної війни РФ проти України під приводом захисту населення указаних регіонів, які нібито бажають приєднатися до складу РФ, а також демонстрації «позитивних» результатів спеціальної військової операції у вигляді «звільнення» указаних регіонів та обґрунтування необхідності проведення триваючої мобілізації для захисту «нових суб'єктів» РФ, діючи з метою пособництва вищому військово-політичному керівництву РФ у веденні агресивної війни **4 жовтня 2022 року** за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, буд. 26 під час засідання Ради Федерації Федеральних зборів РФ взяв участь у відкритому голосуванні щодо ратифікації договорів між Російською Федерацією та так званими Донецькою народною республікою, Луганською народною республікою, Запорізькою областю та Херсонською областю про прийняття до РФ указаних «суб'єктів» та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів, а також відповідних Федеральних

конституційних законів, під час яких особисто проголосував «за», тобто підтримав зазначені рішення, чим спільно з іншими сенаторами РФ забезпечив прийняття:

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 404-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 405-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 406-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Запорізькою областю про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 407-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Херсонською областю про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 408-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Донецької Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 409-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Луганської Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 410-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Запорізької області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 411-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Херсонської області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим.

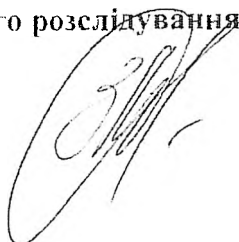
Ратифікація указаних договорів та прийняття законів сприяли продовженню ведення агресивної війни РФ проти України шляхом надання результатам агресії ознак законності та слугували виправданням її продовження.

У такий спосіб Турчак А.А., будучи представником влади, усвідомлюючи явну злочинність власних дій з метою пособництва вищому військово-політичному керівництву РФ, фактично усунув перешкоди на вчинення умисних дій, спрямованих на ведення агресивної війни проти України, тим самим, будучи пособником у веденні

агресивної війни. сприяв у вчиненні кримінального правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Таким чином, Турчак Андрій Анатолійович, 20.12.1975 року народження, обгрунтовано підозрюється у пособництві у веденні агресивної війни, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 437 КК України.

Слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
лейтенант юстиції

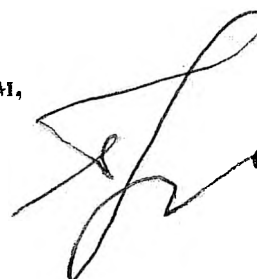

Лілія ЗОЗУЛЯ

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва
та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

« 24 » жовтня 2023 року

Євгенія ГЛІНЬ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;